

ASTRALUL INFERIOR materializează formele și senzațiile terestre în modalități imaginative fără restricții

Există o mare similaritate între învățăturile tibetane privind starea de BARDO, urmând morții fizice, și starea de DEDUBLARE ASTRALĂ - în privința avertismentului **de a fi pregătiți să ne confruntăm cu fantasmelor propriei minți**. Proiecția astrală ne pune în situația **de a ne lovi de forme-gând provenite din gândirea de zi cu zi, cele mai insistente și uneori, mai neplăcute**. Abia în planul astral ne dăm măsura adevăratei noastre „evoluții spirituale”. (Swami Shivananda spunea că progresul în yoga poate fi măsurat prin **calitatea viselor**.)

Formele-gând pot fi relativ ușor îndepărtate, fiindcă sunt mai familiare, dar pot apărea și **entități inferioare** care ne sâcâie cu manifestări neplăcute, **ce rezonază însă cu micimile, neputințele și defectele noastre**. Ele nu dispar așa simplu și **va fi nevoie de o perioadă de purificare mentală**. De aceea este prescrisă **munca energetică și spirituală** înainte de a se încerca PROIECȚIA ASTRALĂ.

Tot de aceea religiile prescriu o viață morală, pentru ca la momentul morții sufletul să nu fie prea tare încercat de aceste fantasmelor și entități ce reflectă defectele acumulate în viață.

Putem face o împărțire a realității în două mari planuri: planul terestru și planul astral, care au legi diferite. De aceea, ce se poate spune despre planul astral nu se aplică așa de simplu în planul fizic. **Planul astral este legat de emoțiile și gândurile noastre**. Dar **nu este deloc simplu să materializăm direct și imediat dorințele noastre în planul terestru, substanța fizică fiind mult mai rigidă**. În schimb, **materia astrală are calitatea de fluiditate, de maleabilitate la influența gândurilor și emoțiilor**.

Apoi, planul astral însuși are două mari părți: astralul "inferior", care reflectă trăirile, emoțiile, gândurile legate de viața pe Pământ. Aici **ființele perpetuează trăirile avute cândva ca ființe încarnate**. Astralul "superior" cuprinde realitatea pură, luminoasă, originară a Creației. Este planul creat special pentru desfătarea **senzorială** a spiritelor, înainte să fi apărut planul fizic (deci și astralul inferior).

Deducem că, înainte de crearea astralului pur, exista un alt plan, unde trăiau spiritele și unde s-au pus bazele proiectului astral. Acela se numește **plan mental** sau "fără forme", unde spiritele trăiesc fericite fără a avea nevoie de senzații sau de forme relativ stabile. Acolo, **singurele forme sunt cele geometrice și caleidoscopice ale ideilor, idei care par a fi niște ființe frumoase și simple.** Totuși, **adevăratele ființe sunt spiritele superioare**, care au propriul lor aspect diafan, **ca niște mici sfere ușor colorate, aproape invizibile.**

În concluzie, înțelepții vorbesc despre cele trei lumi: fizică, astrală și mentală (sau cauzală). În cadrul lumii astrale există cel puțin două mari diviziuni: astralul inferior și cel superior.

Prima condiție pentru un discipol avansat, și cu atât mai mult pentru un maestru spiritual, este **"să nu trăiască doar în planul fizic".** Asta nu înseamnă să fie un amețit cu capul în nori, ci fie să aibă anumite percepții extrasenzoriale permanente sau măcar în timpul unor meditații, fie **să-și amintească constant lecturile spirituale elevate**, fie să se dedubleze conștient etc. Este important sentimentul clar și lucid al apartenenței simultane la cele două lumi: cea vizibilă și cea invizibilă, la fel de reală.

Cel care are diplome de "maestru" în diverse discipline spirituale, dar uită mereu să-și dividă interesul în cele două planuri, își va pierde "harul", pentru că va trăi doar în realitatea imediată, grosieră și se va lăsa târât de tăvălugul aparențelor, fără să vrea.

Forța realității fizice poate fi contrabalansată doar prin acțiune subtilă, spirituală. Pentru asta e nevoie de convingerea concretă și obiectivă (nu doar autosugestie sau credință oarbă) că energiile subtile pot fi dirijate la voința maestrului și că el poate obține întotdeauna informațiile corecte. Și mai e nevoie de întărirea repetată a sentimentului că omul este doar un vizitator al Pământului, un călător prin mai multe lumi și un mesager al Divinității.

SECRETUL CELOR TREI LUMI

Care este sarcina atribuită ființei umane? Cea de-a manifesta, de-a crește, de-a înflori și de-a produce un fruct divin. Pentru aceasta, ea trebuie să dea dovadă de o voință puternică, ce trebuie să se afirme în domeniul lucrurilor mărunte, nu în al celor importante. Ca elevi ai noii vieți, grăbiți-vă să vă faceți concesii mutuale, să vă iertați, să aveți respect și stimă față de toate ființele! Acestea sunt primele condiții pentru instaurarea iubirii. Acolo unde se manifestă dragostea, își fac apariția și condițiile favorabile înălțării și dezvoltării.

Viața voastră actuală nu este încă adevărata viață, ci doar începutul unui bine pe care îl veți simți mai târziu în toată plenitudinea sa.

Într-o bună zi, ne vom afla într-o altă ambianță decât aceasta; vom accede la o lume nouă, la o cultură nouă. Organismul vostru va fi ameliorat, iar condițiile vor fi minunate.

Va fi tot Pământul nostru, dar el va fi suferit schimbări radicale. Lumea actuală va trece printr-o transformare organică; întreaga materie va suferi o nouă cristalizare, totul se va schimba! Ne vom întâlni și vom revedea reuniunile noastre actuale desfășurându-se sub ochii noștri ca un film. Vom constata că în cutare oraș, în cutare condiție, supunându-se cutărui impuls venit din suflet, ne aflam adunați laolaltă în urmă cu mii de ani. Și ne vom mira că viața s-a desfășurat astfel!

Această viziune, ca și multe altele, vă va ajuta să înțelegeți mai bine sensul încercărilor prin care va fi trebuit să treceți. Copiii trebuie să aibă răbdare: momentul actual nu este decât o scurtă percepție anticipată a viitorului. Această viață viitoare se pregătește deja, dar nu este încă formată. Veți intra cu toții în ea și veți fi cu toții bineveniți.

Pentru a accede la acest viitor și a nu vă întârzia evoluția indispensabilă, trebuie neapărat să vă ocupați de înălțarea intelectului, a inimii și voinței voastre.

Trebuie să fiți atenți să nu o corupeți pe aceasta din urmă, să nu o puneți în slujba unor forțe contrare, adică în slujba răului. Nu trebuie să abdicați de la dreapta voință, nici măcar spre folosul celui mai scump prieten; ea trebuie păstrată pentru îndeplinirea planului divin. Nu este îngăduit nici să-ți înlănțui semenul cu ajutorul inimii sale. Acestea sunt niște reguli a căror încălcare nu este iertată unui adevărat discipol. Cel ce transgresează aceste legi va bea paharul karmei până la fund și nu va fi mântuit decât atunci când va fi înțeles lecția. (pag.42)

Contemplarea frumuseții

Frumusețea din natură slujește educației omului.

În fiecare zi, în fiecare clipă trebuie să ne unim, în sentimente și în gânduri, cu ceea ce satisface nevoia noastră de frumusețe, ordine, ritm și armonie: tablourile frumoase, muzica bună, florile, spectacolele naturii etc.

Răsăritul soarelui, contemplat în aer liber într-o grădină, la țară, sau, și mai bine, în vârful vreunui

munte este o viziune a cărei frumusețe rămâne vreme îndelungată întipărită în noi înșine, sau la fel de bine splendoarea unui cer înstelat, arborii înfloriți primăvara etc.

Prin aceste contacte, ne unim cu dragostea și înțelepciunea divină, și conștiința noastră se înalță spre sferele cele mai pure și mai armonioase ale universului.

Sugestia și inspirația

Când sufletele omenești se încarnează pe pământ, ele cad instantaneu sub influența puterii iluziilor și a sugestiilor. Forțele întunericului, care au ca sarcină să stăvilească evoluția, creează iluziile și deopotrivă sugestiile negative.

Nu uitați că sugestia este o calitate umană. Cel care cedează sugestiei poate întâlni pe cineva care posedă o mare facultate de sugestie și care îl poate face să-i adopte ideile, care îi vor stânjeni dezvoltarea. Cel mai benign rău este acela că îi vor frâna evoluția.

Din aceste motive, ființele luminoase au ca sarcină să transforme sugestiile în inspirații. Oamenii noi, discipolii vieții divine, trebuie să treacă de la influența sugestiei la cea a inspirației. Inspirația este legea divină. Ea nu vine de la om, ci de la o lume superioară.

Dacă putem influența sugestia printr-o altă sugestie, nu putem influența în schimb inspirația. Ea e ceva invariabil. Din acest motiv, oamenii care cedează sugestiei sunt instabili, în timp ce cei inspirați sunt echilibrați și stabili.

Oamenii inspirați învață totul fără efort, în timp ce cei ce nu se pretează inspirației trebuie să facă mari eforturi pentru a învăța. Pentru cei inspirați, totul devine ușor și firesc, ei sunt în armonie cu ei înșiși și cu mediul înconjurător.

Transformarea gândurilor și a sentimentelor negative

Iată un exercițiu simplu de pus în practică și care poate salva omenirea de la multe suferințe inutile.

Când un gând negativ pătrunde în discipol și începe să-l tulbure, sau când un sentiment dezagreabil pune stăpânire pe ei, acesta trebuie să le înfrunte, să le examineze în liniște și cu precizie, în același fel în care un savant studiază un fenomen oarecare, prin logică și analiză, și, după ce s-a convins de inutilitatea și negativitatea lor, trebuie să le predea, ca pe niște oaspeți nepoftiți, puternicului curent subconștient și înțelept, care le va învinge, transformându-le, așa cum un savant se debarasează de copiii inoportuni care i-au invadat cabinetul de lucru, trimițându-i la dădaca ce îi va captiva și distra povestindu-le basme.

Dacă discipolul reușește să facă asta, înseamnă că a reușit să înfăptuiască un lucru important pentru binele omenirii.

Prezența lui Dumnezeu

Astăzi, majoritatea oamenilor îl consideră pe Dumnezeu ca pe o necesitate exterioară, ca o ființă care pedepsește și persecută, și din această cauză simt față de El mai mult frică decât dragoste. Pentru ei, Dumnezeu se află în furtuni, în cutremurele de pământ, în toate suferințele! Aceștia nu îl caută în ei, ci în afara

lor. Atâta vreme cât îl vor vedea astfel, vor rămâne departe de El.

Ceea ce trebuie să faceți este să Îl primiți mai întâi în voi, în sufletul vostru, în inima voastră, ca expresie a gândurilor și sentimentelor elevate, ca îndemnuri spre lucrări nobile și dezinteresate. Și atunci, priviți din ființa voastră intimă în afară, spre natura înconjurătoare și **Îl veți vedea pe Dumnezeu în tot ce e frumos și pur: în cerul spuzit de stele, în izvoarele limpezi, în flori, în pajiști și în piscurile munților.**

Ascultați vântul care bate: Dumnezeu este pretutindeni. Îl veți vedea în afara voastră și în voi, sus și jos, la stânga și la dreapta. Nu există loc pe lume unde să nu se afle Dumnezeu.

Oricând, indiferent că vă treziți dimineața sau vă culcați seara, să știți că viața are un sens, fiindcă totul este plin de prezența lui Dumnezeu.

S-a vorbit mult despre Legea Atracției. Ce părere ai despre ea?

R: Legea Atracției funcționează. Totuși, acum e distorsionată de faptul că este transformată într-un exercițiu mental. Cineva se apucă să scrie o carte și descrie subiectul pe sute de pagini. Și, în momentul în care un om începe să citească acea carte, totul trece în minte și Legea Atracției nu mai e valabilă. Legea Atracției este spiritul vostru, sufletul. Este partea voastră cea mai profundă, nu ceea ce poate invoca creierul. Este partea voastră lăuntrică.

În plus, există o neînțelegere în ceea ce privește Legea Atracției. Omul, ființa umană limitată, o folosește în felul următor: "Vreau o mașină nouă". Și se așteaptă să-i vină mașina. Ei bine, da, va veni... dar probabil că îl va lovi și îl va proiecta în aer. Ființa umană limitată spune: "Am nevoie de 1000 de dolari ca să-mi plătesc chiria." **E un conflict acum**

între ființa umană limitată și ființa sufletească. Legea Atracției funcționează la nivelul sufletului și la nivelul spiritului. Voi face o altă afirmație dură acum. Sufletului nu-i pasă neapărat de toate tânguierile omului. Omul se lasă prins de lucrurile pe care crede că trebuie să le aibă, dar, în cele din urmă, niciunul dintre ele nu contează.

Nu contează dacă nu ți-ai plătit chiria, cum nu contează nici dacă ești multimilionar. Nimic din toate astea nu contează. De aceste lucruri este preocupat numai aspectul uman. Sufletului, spiritului, îi pasă de conștiință. Sufletului și spiritului le pasă de bucuria de a fi. De bucuria de a fi. Cu alte cuvinte, să trăiești ceea ce ai de trăit.

Vedeți, sufletul ar prefera să aibă o experiență rea decât să nu aibă niciuna. Oamenii care încearcă să fugă de experiențe, care se ferească să facă și să creeze lucruri, își frustrează propriul suflet. Sufletul se întoarce și le aruncă în viață niște evenimente interesante pentru a-i deștepta, iar apoi oamenii se plâng și se victimizează și mai mult.

Prin John Cali de la entitatea Căpetenia Joseph

Dacă le dai prea multă atenție știrilor, ajungi să fii deprimat cea mai mare parte din timp. Vei fi trist și supărat. Dacă e să le dai atenție tuturor lucrurilor rele din lumea de astăzi, nu ai cum să fii vesel. Dar există mult mai multe lucruri bune în lume decât lucruri rele.

O parte a problemei o constituie concentrarea mass-mediei asupra a tot ce este rău, atrăgând lumea spre această percepție. Iar guvernele descurajează emanciparea individului. Cu atâtea forțe ce acționează împotriva emancipării, a dobândirii puterii individuale, nu e deloc ușor pentru cei care nu sunt conștienți de propria lor spiritualitate, sau nu la fel de conștienți precum devin tot mai mulți oameni din ziua de astăzi. Pentru acei oameni este foarte greu să reziste influenței lumii moderne.

Î: Cum își pot dobândi oamenii puterea de sine?

R: Păi, în primul rând, trebuie să începi să comunici cu tine însuși și una din cele mai bune modalități de a face asta, din punctul nostru de vedere, este prin meditație, oricare ar fi forma ei. Poate fi ceva foarte simplu: de exemplu, să iei în fiecare zi o pauză și să te așezi comod pe un fotoliu, sau întins în pat, și să te concentrezi asupra respirației. Asta îți aduce echilibru, te pune în contact cu propriul trup și, în același timp, te deschide către lumea spirituală într-un mod în care majoritatea oamenilor nu se deschid în starea normală zilnică de conștiință.

În mod cert, nimeni nu trebuie să facă ceva ce nu-i place sau nu-i este benefic. Dar atâția oameni fac lucruri care nu le plac.

Cel mai bun exemplu este că oamenii au joburi pe care le detestă. Muncesc pentru bani, nu pentru că le place ceea ce fac, iar asta este foarte neproductiv din prisma a ceea ce vor oamenii pentru ei. Astfel că, de fiecare dată când faci ceva ce nu-ți place sau nu rezonază cu tine, chiar dacă e o slujbă foarte bine plătită, cu mii sau sute de mii de dolari, dacă este ceva ce detești cu adevărat, îți faci un mare rău și te distanțezi tot mai mult de sinele tău superior. Nu te poți desprinde de el, dar cu siguranță te poți depărta de el, iar asta se întâmplă cu tot mai mulți oameni astăzi.

Deci, scopul principal este să te realiniezi cu sinele tău superior, iar odată ce vei face asta, vei fi bombardat, inundat de fericirea pe care sinele tău superior o simte în fiecare moment. El există într-o stare de perfectă de liniște, fericire și extaz. Iar scopul tău, în calitate de extensie umană a acestui sine superior, este de a fi cât mai aproape de acea parte superioară și divină din tine.

Î: Este prea simplist să afirmăm că majoritatea alegerilor se fac între frică și dragoste?

R: Nu, suntem de părere că e corectă afirmația. Frica este emoția dominantă în ziua de azi. Și este foarte ușor să fii acaparat de ea. Opusul fricii este dragostea, aprecierea, bucuria. Definim dragostea ca fiind alegerea de a vedea divinitatea în toate ființele, nu numai cele umane, nu numai

cele spirituale, ci în toate ființele, Tot Ceea Ce Este. Tot ce există, chiar și acel deal stâncos ce se vede pe fereastră, tot ce există are o fațetă divină. Face parte din ceea ce numiți Zeu sau Zeiță. Astfel, în momentul în care îți poți transforma conștiința umană normală și ești dispus să depui un efort conștient în a recunoaște că Dumnezeu chiar reprezintă Tot Ceea Ce Este și că ești parte din El, devii Dumnezeu, și începi să vezi acele aspect divine în viața de zi cu zi, în oamenii pe care îi întâlnești pe stradă, în rude, în cei dragi, prieteni, câini, urși grizzly, șerpi cu clopoței, toți sunt divini. Dacă poți vedea acea scânteie divină care există în tot ce există, atunci vei începe să vezi lumea în felul în care o vede sinele tău superior.

Legături karmice (vol. I) considerații esoterice

de Rudolf Steiner

Cum acționează, de fapt, destinul? El acționează în așa fel încât își trimite influențele în întregul om. Ceea ce caută omul în viață printr-un impuls al karmei, cum se modelează destinul său, aceste lucruri sunt legate de faptul că forțele destinului care trec dintr-o viață în altă viață produc și determină compoziția sângelui în finețea sa, reglează activitatea internă a nervilor și, de asemenea, stimulează receptivitatea instinctivă a sufletului pentru un lucru sau altul. Și nu putem descoperi ușor natura internă a legăturilor karmice dacă nu simțim niciun interes - aici este vorba, bineînțeles, întotdeauna de ochiul sufletului - pentru amănuntele exterioare ale vieții unui om.

Într-adevăr, pentru observarea karmei este tot atât de important să te interesezi de o mișcare a mâinilor, pe cât este de important să te interesezi de un talent spiritual genial. Este tot atât de important să poți observa - bineînțeles, și din punct de vedere spiritual, din perspectiva corpului astral și a Eului - cum cineva se așază, pe cât este de important să vezi cum își satisface îndatoririle morale.

Este tot atât de important să vezi dacă un om își încrețește fruntea bucuros sau ușor, pe cât de important este să descoperi dacă el este evlavios sau neevlavios. Multe lucruri care în viața obișnuită ne par neînsemnate sunt extrem de importante când începi să observi drumul destinului de la o viață pământească la alta, și multe lucruri care îi par cuiva deosebite la un om sau altul au o importanță mai mică.

Cel care își îndreaptă privirea asupra epocilor succesive ale evoluției omenirii își poate forma o impresie despre faptul că de-a lungul istoriei omenirii multe lucruri s-au schimbat în modul de a gândi, de a simți, ca și în întregul mod de a privi și de a concepe viața. Desigur, trecutul nu face asupra oamenilor o impresie tot atât de profundă ca ceea ce trebuie să se întâmple, ca ceea ce abia de acum înainte trebuie să fie întemeiat. Dar cel care sesizează cu suficientă profunzime cât de mult s-au schimbat sufletele pe parcursul evoluției Pământului, acela nu se va teme să întreprindă, ca un lucru necesar, acea transformare a propriei sale mentalități care constă în a nu te mulțumi să iei în considerare, la un om sau altul, doar o singură viață pământească, ci **succesiunea vieților pământești, în măsura în care ele pot fi percepute.**

Aș vrea acum, o dată în plus, pentru a vă arăta cât de rodnice sunt, propriu-zis, asemenea lucruri, să revin asupra unei întrebări pe care am abordat-o deja în fața unui mare număr dintre cei prezenți aici. Este vorba de întrebarea care ia naștere în legătură cu faptul că știința spirituală ajunge adesea să vorbească despre existența, în epocile vechi, a unor clarvăzători, a unor personalități, care puteau comunica celorlalți oameni misterele lumii spirituale, așadar, despre existența inițiaților. Astfel că se ivește în mod absolut firesc întrebarea: Unde trăiesc în epoca noastră acești inițiați? Cum stau lucrurile cu reîncarnarea lor?

Pentru a răspunde la această întrebare este neapărat necesar să arătăm cât de diferită poate fi o viață pământească mai recentă față de o viață anterioară în privința gradului de instruire, în privința cunoașterii, precum și în privința altor activități ale sufletului aceluși om; așadar,

cât de diferite sunt viețile pământești succesive în aceste privințe. (pag. 304-305)